शुद्धेन तव दानेन न्यायोपात्तेन धर्म्मतः। यथाशक्ति विसृष्टेन प्रीतोऽस्मि द्विजसत्तम।
अहो दानं घुष्यते ते स्वर्गे स्वर्गनिवासिभिः। गगनात् पुष्पवर्षञ्च पश्येदं पतितं भुवि।
सुरर्षिदेवगन्धर्व्वा ये च देवपुरःसराः। स्तुवन्तो देवदूताश्च स्थिता दानेन विस्मिताः।
ब्रह्मर्षयो विमानस्था ब्रह्मलोकचराश्च ये। काङ्क्षन्तो दर्शनं तुभ्यं दिवं व्रज द्विजर्षभ। २७७५
पितृलोकगताः सर्व्वे तारिताः पितरस्त्वया। अनागताश्च बहवः सुबहूनि युगान्युत।
ब्रह्मचर्य्येण दानेन यज्ञेन तपसा तथा। असङ्करेण धर्म्मेण तस्माद्गच्छ दिवं द्विज।
श्रद्धया परया यस्त्वं तपश्चरसि सुव्रत। तस्माद्देवाश्च दानेन प्रीता ब्राह्मणसत्तम।
सर्व्वमेतद्धि यस्मात्ते दत्तं शुद्धेन चेतसा। कृच्छ्रकाले ततः स्वर्गो विजितः कर्म्मणा त्वया।
क्षुधा निर्नुदति प्रज्ञां धर्म्मबुद्धिं व्यपोहति। क्षुधापरिगतज्ञानो धृतिं त्यजति चैव ह। २७८०
बुभुक्षां जयते यस्तु स स्वर्गं जयते ध्रुवं। यदा दानरुचिः स्याद्वै तदा धर्म्मो न सीदति।
अनवेक्ष्य सुतस्नेहं कलत्रस्नेहमेव च। धर्म्ममेव गुरुं ज्ञात्वा तृष्णा न गणिता त्वया।
द्रव्यागमो नृणां सूक्ष्मः पात्रे दानं ततः परं। कालः परतरो दानात् श्रद्धा चैव ततः परा।
स्वर्गद्वारं सुसूक्ष्मं हि नरैर्मोहान्न दृश्यते। स्वर्गार्गलं लोभबीजं रागगुप्तं दुरासदं।
तन्तु पश्यन्ति पुरुषा जितक्रोधा जितेन्द्रियाः। ब्राह्मणास्तपसा युक्ता यथाशक्तिप्रदायिनः। २७८५
सहस्रशक्तिश्च शतं शतशक्तिर्द्दशापि च। दद्यादपश्च यः शक्त्या सर्व्वे तुल्यफलाः स्मृताः।
रन्तिदेवो हि नृपतिरपः प्राद्रादकिञ्चनः। शुद्धेन मनसा विप्र नाकपृष्ठं ततो गतः।
न धर्म्मः प्रीयते तात दानैर्द्दत्तैर्म्महाफलैः। न्यायलब्धैर्यथा सूक्ष्मैः श्रद्धापूतैः स तुष्यति।
गोप्रदानसहस्राणि द्विजेभ्योऽदाद्वृगो नृपः। एकां दत्त्वा स पारक्यां नरकं समपद्यत।
आत्ममांसप्रदानेन शिविरौशीनरो नृपः। प्राप्य पुण्यकृतान् लोकान् मोदते दिवि सुव्रतः। २७९०
विभवो न नृणां पुण्यं स्वशक्त्या स्वर्ज्जितं सतां। न यज्ञैर्व्विविधैर्विप्र यथान्यायेन सञ्चितैः।
क्रोधाद्दानफलं हन्ति लोभात् स्वर्गं न गच्छति। न्यायवृत्तिर्हि तपसा दानवित् स्वर्गमश्नुते।
न राजसूयैर्व्वक्रुभिरिष्ट्वा विपुलदक्षिणैः। न चाश्वमेधैर्व्वक्रुभिः फलं सममिदं तव।
सक्तुप्रस्थेन विजितो ब्रह्मलोकस्त्वयाऽक्षयः। विरजो ब्रह्मसदनं गच्छ विप्र यथासुखं।
सर्व्वेषां वै द्विजश्रेष्ठ दिव्यं यानमुपस्थितं। आरोहत यथाकामं धर्म्मोऽस्मि द्विज पश्य मां। २७९५
तारितो हि त्वया देहो लोके कीर्त्तिः स्थिरा च ते। सभार्य्यः सहपुत्रश्च सस्नुषश्च दिवं व्रज।
इत्युक्तवाक्ये धर्म्मे तु यानमारुह्य स द्विजः। सदारः समुतश्चैव सस्नुषश्च दिवं गतः।
तस्मिन् विप्रे गते स्वर्गं समुते सस्नुषे तदा। भार्य्याचतुर्थे धर्म्मज्ञे ततोऽहं निःसृतो बिलात्।
ततस्तु सक्तुगन्धेन क्लेदेन सलिलस्य च। दिव्यपुष्पविमर्द्दाच्च साधोर्द्दानलवैश्च तैः।
विप्रस्य तपसा तस्य शिरो मे काञ्चनीकृतं। तस्य सत्याभिसन्धस्य सक्तुदानेन चैव ह। २८००
शरीरार्द्धञ्च मे विप्राः शातकुम्भमयं कृतं। पश्यतेमं सुविपुलं तपसा तस्य धीमतः।